

Fa dies que no preguntes. No en tens ganes. Moltes vegades has pensat: **Hauria de pregar al Senyor, ni que fos de forma esporàdica, en qualsevol moment del dia... però no en tinc ganes.**

No és la primera vegada que et passa. Al contrari, saps molt bé que tard o d'hora retornes a la meditació, a l'oració o a aquella conversa d'amistat amb Déu. Saps també que Ell, per part seva, està obert a recomençar tants cops com sigui necessari. Oi que val la pena reflexionar-hi, sobre aquesta desgana de pregar? **Tres preguntes:**

1.- Què impedeix o dificulta la teva pregària?

2.- Com ho valores?

3.- I si tornessis a renovar la pregària?

1.- Les causes de la desgana de pregar poden ser de moltes classes. Unes provenen del ritme de vida que ara portes: cansament, manca de son, problemes personals o familiars, abatiment, impressió de fracàs... Altres poden ser conseqüència d'incoherències d'ordre ètic: descontrol, antipaties, relliscades morals, manques de sinceritat .. Finalment la desgana també pot ser conseqüència de molts dubtes de fe, de sensacions que a Déu no li importes, que no t'escolta... En fi, si no tens ganes de pregar és perquè passa alguna cosa. Pregunta't què passa. 2.- Sigui el que sigui, com ho valores? Què n'opines? Què en penses? Val la pena fer un breu examen, mirar de valorar aquesta situació. Penses que ja passarà perquè no té massa importància? Creus que primer has de resoldre altres qüestions? En el fons voldries refer un ritme normalitzat de pregària, però t'agradaria situar-te davant de Déu amb un currículum més net? Potser ja està una mica cansat de tu, que tantes vegades has de començar de nou? Com el valores a Ell, concretament a Jesús? Creus que està molest amb tu?

3.- Si vols retornar a la pregària, si us plau, no esperis a tenir-ho tot clar, no esperis a renovar el teu currículum, no esperis a sentir un consol interior, o que vingui un àngel i et convenci. És molt possible que precisament en aquest estat en què et trobes sigui quan més falta et faci la pregària. Ja ho va dir Ell: **"Veniu a Mi els que esteu afeixugats i atribolats..."**

Com un amic parla amb el seu amic, com un fill o una filla parla amb la seva mare o el seu pare que l'estimen... dret, assegut o de genolls, al més aviat possible, parla amb Déu, desfoga el teu cor, demana o calla en la seva presència; en tinguis o no en tinguis ganes, que Ell t'espera amb el cor obert.

(Jesús Renau sj)